

האזנה השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בנימו ישישכר שמואל שליט"א

גליון מס' 75
פרשת במדבר התשפ"ה

קדושת חג השבועות וההכנה אליו

שבועות זה ראש השנה • בשבועות הכל מתחדש • מזל תאומים • הילולת שמואל הנביא • ערב ראש חודש סיון • מתן תורה ופרשת במדבר • "אש מים ומדבר" • גערה בו ונפרדה ממנו לעולמים • "כאבי הראש" עד שבועות • השתלשלות מעמד הר סיני מראש חודש סיון • מדוע נקרא עצרת? העיקר זה להיות בן אדם • התורה מביאה למידות טובות • מעלת אמירת התיקון • קישוטי כלה • הנהגות החג

אלא, אומר הרב תולעת השני דבר נפלא: האילן זה עץ החיים, והפירות - זה הנש"מ מות של עם ישראל. כל הנשמות שלנו! וזה הפירוש שבשבועות נידונים על "פירות האילן", שאנחנו - הנשמות, נידונים מה יהיה איתנו בלימוד התורה, מה יהיה איתנו ברוחניות, כמה תורה נלמד השנה? לכן זה נחשב ראש השנה שלנו! כי זה יום הדין של הרוחניות!

וכמו שבראש השנה בא' בתשרי, רצה הקב"ה לדרוש מעשי בני אדם, אותו דבר רצה ביום מתן תורה, לדון את הנשמות על התורה, כמה יזכה כל "פרי" לאור הגדול של התורה והרוחניות בשנה הקרובה.

המילה שחסרה בשבועות

ולכן קוראים את הקללות לפני שבועות כדי ש"תכלה שנה וקללותיה". כמו שאומר הרב תפארת שלמה מרדומסק, שאם חלילה אדם התחייב קללה, או איזה בעיה, ע"י פרשת הקללות זה נחשב שכבר התקיימה בו, וככה "תכלה שנה וקללותיה" - נגמרי רים הקללות, ומתחילים הברכות, הישועות, החיים הטובים בעזרת ה'.

וכל זה תלוי בדבר אחד - בקבלת התורה. כי קבלת התורה מוחלת את עוונות ישרא"ל. כשעם ישראל קיבל את התורה, הקב"ה אומר: "אתם קיבלתם עליכם כל תרי"ג מצוות, כל התורה כולה? לכן במעמד הנורא הזה אני מחדש את כל הבריאיה. עכשיו מתחיל עולם חדש, ואני מוחל על הכל!

הזהר אומר, תראה דבר פלא: בפרשת פנחס שכתוב בה את כל קרבנות המועדים - בקרבן מוסף של שאר החגים כתוב שיעיר "חטאת" אחד לכפר עליכם, אבל במוסף של שבועות כתוב "שיעיר עיזים אחד לכפר עליכם", ולא כתוב בו "חטאת". ומדוע לא כתוב "חטאת" בשבועות? מסביר הוזהר הקדוש, שהטעם הוא כי בחג השבועות מתבטלים אחיות החיצוניים. אין חטאים! אין פשעים! נגמרי! אם מקבלים את התורה, הקב"ה מוחל על העוונות.

מה שהיה, היה!

בשבועות הכל מתחיל מחדש! לא מסתכלים מה היה מקודם. וזה אחד הטעמים מדוע אוכלים מאכלי חלב בשבועות. כי למעשה באמת קשה, איך מותר לנו לשתות את החלב של הבהמה? הרי הגמרא אומרת: דם נעקר ונעשה חלב. הרגע זה היה

ספר תורה מיוחד בשביל הקללות

הנה זכינו זכות גדולה לשבת המלכה, פרשת בהר בחוקותי. השבת הזו היתה בסי"מ מן "תכלה שנה וקללותיה", כי בפרשת "בחוקותי" יש את פרשת הקללות. וזה לא סתם, כי הגמרא במגילה אומרת: "עזרא תיקן לישראל, שיהיו קוראים קללות שבי"כ-תבא לפני ראש השנה, וקללות של בחוקותי קודם שבועות".

צריך לדעת, שאמנם ככה זה מסודר לנו בפרשת שבוע, שבכל שנה פרשת כי תבא סמוכה לראש השנה ופרשת בחוקותי סמוכה לשבועות, אבל בתקופה של עזרא הסופר עוד לא היו מסיימים את כל התורה בשנה אחת [כמו היום], אלא היו קוראים ומסיימים את התורה במשך שלוש שנים. ולא הגיעו למצב כזה שקוראים "בחוקותי" ת"ל לפני חג השבועות, ופרשת "כי תבא" לפני ראש השנה.

ולכן מה היו עושים? היו מוציאים ספר תורה נוסף שבועיים לפני החג, [כדי שתהיה שבת אחת הפסקה בין פרשת הקללות לחג, כמו עכשיו שיש לנו את השבת הזאת שבת במדבר - "שבת כלה", שזאת שבת הפסקה]. והיו קוראים בו קללות של בחור קו"י. ושבועיים לפני ראש השנה היו מוציאים ספר תורה וקוראים בו קללות של כי תבא.

אפשר להסתדר בלי אפרסק...

הגמרא שואלת מדוע קוראים את הקללות לפני שבועות? בשלמא "כי תבא" קוראים לפני ראש השנה, כדי ש"תכלה שנה וקללותיה", אבל שבועות זה לא תחילת השנה? ומתרגמת הגמרא, שגם שבועות זה "ראש השנה" כי נידונים בו על פירות האילן, וא"כ זה ראש השנה של פירות האילן, ולכן קוראים קללות בשביל ש"תכלה שנה וקללותיה".

אבל צריך להבין, מדוע ראש השנה ל"פירות האילן" נחשב ראש השנה לבני אדם? והרי בפסח נידונים על התבואה - הלחם, שזה יותר חשוב מפירות, שאדם יכול לומר: "אני לא יאכל פירות, אפרסקים, משמש", לא יאכל, לא נורא. אבל אדם לא יכול בלי לחם, ולמרות זאת פסח לא נקרא ראש השנה. וכך גם בסוכות נידונים על המים, שזה יותר חשוב מפירות האילן. וזה לא נחשב ראש השנה, ולא קוראים קללות לפני פסח וסוכות. אז מדוע דוקא "פירות האילן" נחשבים ראש השנה לבני אדם?

לחסויות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומעובר דרך הלווין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שע"י ישיבתינו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
7:03	7:21	7:25	7:22
8:21	8:24	8:25	8:21
9:06	9:09	9:11	9:05

כניסה:
ציאה:
ר"ת

יום הפטירה שלו. וגם אצל שמואל הנביא רואים את העוצמה של התפילה, שחנה שהיתה עקרה, והתפללה והתחננה שתזכה לבן, והקב"ה פקד אותה בבן שאין כמור תו - שמואל הנביא, כמה חשובה תפילת האשה על בניה.

כתוב שבתקופה לפני שנולד שמואל הנביא, היתה יוצאת בת קול מן השמים והיתה מכרזת: "בן עתיד להיוולד שיהיה נביא, ויושיע את עם ישראל, ויקראו לו שמואל". ובאותו זמן כל אמא היתה בוכה מתפללת שיהיה לה בן, וכולם קראו לבן שלהם "שמואל". כי כולם רצו שזה יהיה הבן שלהם. וגם חנה שהיתה עקרה, היתה מתפללת ובוכה, איזה בכיות! איזה תפילות! והקב"ה נתן לה את שמואל הנביא!

חנה זכתה לקבל את הבן הזה על ידי אלקנה. ויש בזה סודות גדולים. אלקנה היה מזכה את הרבים, היה מכתת רגליו ממקום למקום ומודיע את תורת ה', ואוסף את עם ישראל למשכן שילה.

חנה אמרה בתפילתה: "ריבונו של עולם! תן לי בן, אני שנתיים אניק אותו, ואחר כך יהיה לעולם אצלך - ועבדו לעולם". ושמואל הנביא נפטר בגיל 52 שנה. כי היא אמרה ש"לעולם" הוא יהיה קודש לקב"ה, ועולם זה 50 שנה, כמו שכתוב "ועבדו לעולם" לעולמו של יובל - שזה 50 שנה.

איך זכתה האמא הזאת לבן כזה! ואיך זכה שמואל הנביא להיות עבד ה' נאמן, נביא שהכל היו מראים לו מן השמיים! נשמה שאין כמותה בעולם!

וזה טוב לעולם אצל שמואל הנביא. כל גדולי עולם היו עולים לקברו של שמואל הנביא. בתקופתנו זה קצת ירד העלייה לקבר שמואל הנביא, אבל ב"ה עכשיו זה מתחיל להתעורר שוב.

סבא שלי סיפר לי שכאשר הוא עלה לארץ ישראל מפרס, אבא שלי היה בגיל שנה, והוא אמר: "הייתי לוקח את אבא שלך על הכתפיים שלי מרחוב אגריפס, עד שמואל הנביא. ולא אני לבד, אלא אלפים, אלפים! כל מי שהיה פה, היו כולם נוהרים לקבר שמואל הנביא. איזה שמחה גדולה ותפילות ובכיות היו שם בקבר שמואל הנביא. רבינו עובדיה מברטנורה לפני כ-500 שנה אומר: אני הייתי בכ"ח באייר בקבר שמואל הנביא, והוא מתאר מה הוא ראה שם.

גם רבי גדליה (בעל ספר שאלו שלום ירושלים) מספר: קבר שמואל הנביא עם אביו אלקנה ואימו חנה הנביאה, ובנו על זה בניין. [אני יודע שאלקנה נמצא בין צפת למ"ד רון, אני הייתי שם, כתוב קבר של אלקנה. אני לא יודע איך זה מתיישב, אבל בכל זאת הוא כותב שכולם פה].

רבינו עובדיה מברטנורה, במכתב שהוא כותב בדרכי ציון, אומר: קבר שמואל הנביא ביא יש שמה נר תמיד, ומדליקים עליו אבוקות גדולות. ואומר שגם בתקופה הקדומה, היה שם בית הכנסת גדול והיה עליו נר תמיד. ועוד הרבה גדולי עולם מתארים את המקום הזה.

אני לא זז מכאן!

ועוד דבר אגיד לכם על שמואל הנביא, בספר החזיונות למהר"ח"ו [היה לו ספר חזיונות שהיה רואה דברים], הוא מספר: בח' בטבת שנת ש"כ"ו, זה היה ליל שבת, אמרתי קידוש, ואשב על השולחן לאכול, והיו עיני זולגות דמעה, ובכיתי על ביטול עסק התורה. ולא אכלתי, ואשכב וארדם.

ובחלומי עליתי למעלה בעולם העליון, ראיתי פני השכינה, נבהלתי ונפלתי. והקב"ה בא והחזיק בידי והרים אותי, ואמר עמוד על רגלך, אל תפחד, ואמר לי: "מה לך רבי חיים, בא תשב לימיני". ואמרתי לו: "אבל במקום הזה יושב שמואל הרמתי? איך אני אשב פה?" ואמר לי: "משחרב בית מקדשנו ותפארתנו, שמואל קיבל עליו לא לשבת במקום שלו, אלא הוא יושב במקום המקדש החרב, מתאבל ומוריד כנחל דמעה, ואמר שלא יזוז משם עד שיבנה בית המקדש, לכן אני נותן לך שתשב פה".

אתה רואה מה זה שמואל הנביא? עוזב את מקומו, ומתאבל על ירושלים. והנה יום כ"ח באייר זה יום שקוראים לו בעולם "יום ירושלים", וזה בדיוק חל ביום פטירת שמואל הנביא שיושב על שערי המקדש, ובוכה על ירושלים ועל המקדש. ויש בזה כנראה סודות גדולים, שזה בדיוק ביום פטירתו. והעיקר שצריך לשים לב בדבר הזה לנצל את היום הזה לתפילה ותורה.

ליבי אומר לי שהוא עת רצון

יום כ"ט באייר זה גם ערב ראש חודש סיון, שידוע מה שכותב השל"ה הקדוש שזה יום מסוגל: "ליבי אומר לי שהוא עת רצון", כי זה ערב ראש חודש של קבלת התורה,

דם ורק עכשיו זה נהפך להיות חלב! ואסור לאכול דם! אלא, רואים שיש כזה דבר שברגע נהפך לביראה אחרת! עד עכשיו זה היה דם והיה אסור לשתות, ועכשיו זה נהיה חלב - ומותר לשתות!

ולכן אוכלים מאכלי חלב בחג השבועות, לרמוז לנו, שבשבועות ככה נהיה לעם יש"ר: עד עכשיו היה חס ושלום קללות, בעיות, עכשיו הכל נגמר! ברגע שקיבלנו את התורה, הכל נהפך, הדם נהיה חלב! עכשיו הכל חדש, אין מה שהיה מקודם, עכשיו

כמו שבראש השנה בא' בתשרי, רצה הקב"ה לדרוש מעשי בני אדם, אותו דבר רצה ביום מתן תורה, לדון את הנשמות על התורה, כמה יזכה כל "פרי" לאור הגדול

מתחילים חיים חדשים, הכל מחדש. אין עבר, יש רק עתיד. עכשיו קיבלת עליך תורה, אתה נהפך מדם לחלב.

ולכן חלב ראשי תיבות: חייבים לחזור בתשובה. איך כתוב אצל יעל? "מים שאל חלב נתנה". מ"ם - ראשי תיבות מתי יבוא משיח? מה אמרה לו? חל"ב - חייבים לחזור בתשובה.

ולכן כל בוקר צריך לשתות כוס חלב כי גם כו"ס זה ראשי תיבות "ויאמר סלחתי בדברך". חלב - חייבים לחזור בתשובה... [לפני כמה שנים, דרשתי את זה באיזה מקום, אז אחד אמר לי: "כבוד הרב, אני רוצה בבוקר לשתות ויסק". אמרתי לו: "יפה, ויסק" ראשי תיבות: ויאמר י"ה סלחתי כידברך... זה גם טוב...]

חמש פעמים שלש זה מתן תורה

בשבת גם וכינו ל"שבת מברכין" של חודש סיון. דורשי רשומות אמרו: סיון ראשי תיבות: סוף יסורין ותחילת ניסים. נגמר! בעזרת ה' שיהיה ככה לעם ישראל, שיוותר לא יהיו יסורים, ויהיו ניסים גדולים! בזכות שאנחנו מקבלים עלינו עול תורה ויראת שמים ומידות טובות, בעזרתו יתברך.

חודש סיון זה "החודש השלישי", והתורה ניתנה דוקא בחודש השלישי, כמו שהגמר רא בשבת מספרת, שאותו איש הגליל דרש לפני רב חסדא: "ברוך אלקינו שנתן לנו תורה משולשת - תורה נביאיים וכתובים, לעם משולש - כהנים לויים וישראלים, על ידי המשולש - משה רבינו שהוא שלישי לבטן אמו, ביום השלישי - ויהיו נכונים ליום השלישי, בחודש השלישי - חודש סיון".

מי הם התאומים?

צירוף שם הוי"ה של חודש סיון, הוא ו"ה-ה"ה היוצא מפסוק: יתדותיו ולצלע המי שכן השנית. וטעם הדבר שזה הצירוף של החודש, כי בשם הוי"ה, י"ו - זה זכרים, ה"ה - זה נקבות, ואם כן, בחודש סיון כתוב: "היו נכונים לשלושת ימים, אל תגשו אל אישה" - זכרים לבד ונקבות לבד. והקדושה הזו מסוגלת לקבלת התורה.

המזל של חודש סיון הוא "מזל תאומים". ומסביר הוזהר הקדוש, למה תאומים? כי תורה שבכתב ותורה שבעל פה, הם כמו תאומים, ואת שניהם קיבלנו במעמד הר סיני, ונחשבים כיחידה אחת. ועוד טעם למזל תאומים: כי קיבלנו את התורה על ידי משה ואהרן, ששניהם שקולים כאחד - "תאומי צביה".

ועוד טעם, כי בחודש הזה עם ישראל היו באחדות אחת כמו תאומים, "ויהן עם ישראל נגד ההר" - כאיש אחד בלב אחד. ולכן תאומים זה בגימטריה מלכות עם הכולל, כי עם ישראל הם מלכות.

על הכתפיים מרחוב אגריפס

השבוע חל יום פטירת שמואל הנביא. מרן כותב בשולחן ערוך (או"ח סימן תק"פ), שיום כ"ח באייר הוא יום הסתלקות שמואל הנביא. אבל המשנה ברורה מבאיר, שבי מגילת תענית כתוב ששמואל נפטר בכ"ט סיון ולא בכ"ח.

היום של שמואל הנביא, זה יום קדוש וחשוב מאוד, שהיה על שמואל כתוב ששקול כמשה ואהרן "משֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנֵי וְשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ", לא סתם מרן כותב את

שְׁשֶׁה כוחות ושלש הוכחות

רבי מאיר שפירא מלובלין כתב בספרו **אור המאיר**, ש"אש מים ומדבר" מסמלים את המסירות נפש של עם ישראל לתורה ולקב"ה, ובמשך כל הדורות קמו מסיתים משטיניים על התורה, ניסו לאבד אותה מישראל, ובזכות האש והמים והמדבר, היה כח להתגבר עליהם במסירות נפש.

האש - זה האש של אברהם אבינו שמסר עצמו על כבשן האש. ואם יבוא אדם ויגיד, אברהם אבינו היה יחיד ומיוחד, רק הוא יכול לעמוד בכך. מאיפה נדע שהעם היהודי בכללותו יכול למסור נפש נגד המשטינים? אומר רבי מאיר, שלכן התורה ניתנה גם במים - דהיינו, מי ים סוף, שכל עם ישראל, במסירות נפש נכנסו לתוך ים סוף, "ויבואו בני ישראל בתוך הים". כל זה במטרה ללכת לקבל את התורה. איזה מסירות נפש זאת!

ואם עדיין יבוא הטוען ויגיד, ים סוף זה לא הוכחה, כי באותו זמן היתה הארה, אבל כל הזמן עם ישראל לא יכול לעשות מסירות נפש ולזכות לתורה. בשביל הטענה הזו, התורה ניתנה גם במדבר - "זכרתי לך חסד נעוריך... לכתך אחרי במדבר" ארבעים שנה! לא יום יומיים, לא שנה שנתיים, ובמקום נחש, שרף ועקרב, במסירות נפש, זה המסירות נפש של עם ישראל. ובזכות המסירות נפש, זוכים בכל הדורות להעמיד את התורה ולהתגבר על המשטינים.

"ככה הייתי צריכה להפרד ממנו?"

הנה השואה שהיתה לפנינו, איזה מסירות נפש של יהודים לקיים את כל המצוות, ואיזה מידות! אין כמו עם ישראל! זה נשמות קדושות. לא כל אחד יכול לעמוד בנסיגות כאלה.

לאחרונה שמעתי מעשה נורא שהיה בשואה, תראה מה זה מידות. בחורה אחת שהיתה בשואה מספרת שהיא היתה בגיל 17 והיה לה אח קטן בגיל תשע, והם הלכו ביחד, ונכנסו לתוך הרכבות, איזה צפיפות, רכבות של בהמות, והיו אנשים שמתו מהצפיפות והחום.

והיא אומרת שהיא תפסה את אחיה כשיצאה איתו מהרכבת הוא חי והיא חיה, אבל נעל אחת שלו נפלה, והיא צעקה עליו: "עכשיו איפה אני אתן לך נעל? איך תלך ככה במקומות האלה באושוויץ? איך?" וצעקה עליו "אתה שלומפר אתה ככה", כי היא דאגה לו. לבסוף בזה היא נפרדה ממנו, כי לקחו אותו ממנה למשרפות ואותה לקחו אותה לעבודה.

היא שרדה, והיא אמרה לעצמה: "למדתי מוסר על עצמי, איך לדבר עם בני אדם, כי המילים האחרונות שנפרדתי מאחי הקטן, שצעקתי עליו! ככה הייתי צריכה להיפרד ממנו? הייתי צריכה לנשק אותו באהבה! לכן מהיום כל מילה שאני אוציא מהפה שלי, אני אחשוב שזה המילה האחרונה שאני מדברת עם הבן אדם הזה, ככה אני צריכה לדבר!" זה עם ישראל!

לזכר את הגופות

עכשיו ניכנס לענין הגדול של חג מתן תורה. "זה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו". איזה אהבה גדולה שהקב"ה אהב אותנו ובהר בנו מכל העמים, נתן לנו את תורתו,

אבא שלי היה בגיל שנה, והוא אמר: "הייתי לוקח את אבא שלך על הכתפיים שלי מרחוב אגריפס, עד שמואל הנביא. ולא אני לבד, אלא אלפים

חמדה גנוה תתקע"ד דורות לפני שנברא העולם. והוציא אותנו מעבדות לחרות, מבריא עמיקתא לגאולה ולישועה והביא אותנו ליום הגדול הזה, לחתונה הגדולה, בו ביום נגמר היוזוג הגדול שאין כמותו, איזה שמחה בעליונים ובתחתונים!

וצריך לדעת שכל התכלית של יציאת מצרים שהקב"ה גאל אותנו והוציא אותנו מעבדות לחרות משעבוד לגאולה ביד רמה, את כל זה אמר לנו הקב"ה: "אני מוציא

וגם זה הילולת שמואל הנביא שנולד ע"י תפילת חנה. כך היום הזה מסוגל להתפלל על הילדים שיהיו עובדי ה'.

השל"ה אומר, שאדם יקבל עליו לעשות תשובה בער"ח סיון. ואם יכול להתענות הוא ואשתו זה טוב. יש מתענים יומיים [אבל היום מי יכול לצום יומיים? אלא יצום יום אחד, ואם גם זה הוא לא יכול, שיתענה לפחות חצי יום, וימעט בתענותו]. וצי ריך לקרוא את כל התהילים ושבעה כורתי ברית, ויתנו צדקה למי שצריך, או ליי שיבות, ויקבלו תשובה שלימה, ויתפללו ויבכו לקב"ה שבתם יתנהל בדרך התורה, ושכל הצאצאים שלו, הילדים, הנכדים, יהיו עבדים נאמנים של ה' יתברך.

איך אתה שוטף את העללים?

לכן כבר בימים שלפני ערב ראש חודש סיון, ישבו האדם ואשתו, ויעשו חשבון נפש, מה המצב שלהם בבית, איך הם שומרים את ענייני הבית: איך הוא בכשרות? מה אוכלים? איזה בשר אתה קונה? מאיפה אתה קונה את הקוקוריקו... מאיפה? צריך שהכל יהיה ברמה כזאת שאתה יכול להישבע שזה כשר, שאין פה נבילות, אין פה טריפות. שיהיה גלאט כשר, הכי טוב שיש, חלק בית יוסף.

וגם העללים - איפה אתה קונה? אתה שוטף אותם? אתה רוחץ אותם בסבון? אתה בודק ורואה שלא יהיה חרקים, תולעים. צריך לשים לב טוב טוב.

וגם יבדקו את מצב הקדושה, וטהרת הבית, ומה עם הילדים, איך ואיפה לומדים. וגם איך השבת בבית, ואיך הדיבורים, האם חלילה מדברים לשון הרע בשולחן שבת? הקב"ה נתן להורים פקדונות בידיים שלהם, האם שומרים עליהם? שלא יתקעו עליהם.

ויקבלו על עצמם לתקן מה שצריך כדי שהבית יתנהל על פי התורה. ויסדרו לעצמם במה להשקיע ומה לתקן, וצריך שהדבר הזה יהיה מסודר אצל האדם, שהבית שלו יתנהל הכי טוב שיכול להיות. וצריכים האדם ואשתו גם לעבוד על עצמם שיהיו דוגמא ומופת לילדים שלהם.

ואם אדם בוכה ומתחנן - הוא יזכה. רק שאדם לא יחשוב שהוא ישב רגל על רגל... ויזכה שיהיו לו ילדים טובים, אלא הכל רק בתפילות ועמל, "עמלנו אלו הבנים", זה לא דבר פשוט.

ובפרט שחג השבועות זה כמו ראש השנה, כפי שאמרנו שבחג השבועות דנים את האדם על עתידו הרוחני בשנה הקרובה, לכן זה זמן לחשבון נפש, וצריכים להתחנן ולעשות תשובה כדי לזכות בדין.

מה ענין מתן תורה לפרשת במדבר?

עכשיו אנחנו באים לקראת הדבר הגדול ביותר שאין כמותו, שזה קבלת התורה על הר סיני. ודבר ראשון נדבר על השבת שלפני חג השבועות: שבת זו מכונה "שבת כלה", שיש בה את ההכנה לקראת כלה המהוללה שזוה התורה שקיבלנו על הר סיני.

תמיד ב"שבת כלה" קוראים את פרשת במדבר. וצריך להבין מה הקשר בין פרשת במדבר לקבלת התורה? אלא, כתוב במדרש **תנחומא**: התורה אומרת בתחילת ספר במדבר: "וידבר ה' אל משה במדבר סיני" שואל המדרש מדוע כתוב "במדבר סיני"? מה זה משנה? אלא מכאן אמרו רבותינו, בשלשה דברים ניתנה התורה: באש, במים, ובמדבר. ללמדנו, שכמו שהדברים האלו הם חנים לכל באי עולם, אף התורה חנים לבאי עולם.

מורינו ראש הישיבה רבי יהודה צדקה ע"ה ראש ישיבת פורת יוסף, היה אומר לנו, ששלושת הדברים הללו, אש מים ומדבר, מסמלים שלשה דבי רים שבהם קונים את התורה, ואדם שרוצה הצלחה בלימוד, בלי שלשת הדברים האלה לא יוכל להצליח.

איזה שלשה דברים? אש - מסמלת שאדם צריך ללמוד תורה כמו אש בקר בו, בחשק, בהתלהבות אדירה. מים - זה סמל הענווה, שהם תמיד הולכים למקום מדרון, יורדים למטה, והתורה נמשלה למים, כי גם התורה לא שוכנת אלא באדם עניו. במדבר - מסמל את רצונו של נתן התורה שאדם יפקיר את עצמו לתורה, את כל רכושו, את כל מה שיש לו, כמו "מדבר" שהכל דשין בו. לא יהיה אכפת לו על ממנו, לא אכפת לו על טירחה, לא אכפת לו על הכבוד, לא יחיה חיי מותרות אלא רק יפקיר עצמו כמדבר וכך יזכה לתורה.

אותכם ממצרים על מנת שתעבדון את האלקים על החר הזה" - כל התכלית של יציאת מצרים, ירדתם למצרים, השתעבדתם שם, כל השעבוד שהקב"ה שיעבד אותנו במצרים זה בשביל "תעבדון את האלקים על החר הזה" - הר סיני. [וכמו שאמרנו ביד רמה זה תרגום של בריש גלי, אותיות רשב"י ל"ג שזה בזכות רשב"י].

נעל אחת שלו נפלה, היא צעקה עליו: "עכשיו מאיפה אני יביא לך נעל? איך תלך ככה באושוויץ? אתה שלומפר!", ובצעקות הללו היא נפרדת ממנו, כי תקחו אותו למשרפות

וכמו שאמר הקב"ה לאברהם אבינו, "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", מה זה הרכוש הגדול? זה לא כסף וזהב, זה הבל הבלים, אלא "הרכוש הגדול" זה הרכוש הרוחני, זה תכלית הבריאה.

יש עולם עד יציאת מצרים, עד אז הכל היה רק "זכר למעשה בראשית". אבל יש עולם מיציאת מצרים והלאה זה הכל "זכר ליציאת מצרים" כי כל התכלית של יציאת מצרים, כל העבודה הקשה עבודת פרך, הכל היה לזכר את הגופות של עם ישראל כדי שיהיו ראויים לקבלת התורה.

אחרי 400 שנה מתחיל להתקיים הדבר. עמ"י יוצא ממצרים, יוצא מהטומאה הנוראה של "וימש חושך". עשינו פסח, עברנו את הים במופתים גדולים, והתחילו לנו ללכת במדבר, ואחרי 50 יום אנחנו עומדים בהר סיני, בהר חורב. במשך 49 יום הקב"ה הוציא אותנו ממ"ט שערי טומאה, והביא אותנו לשער החמישים של הקדושה. והימים הללו הם ימי ספירת העומר, שמתחילים אותם ממחרת ליל הסדר "תספרו חמישים יום".

מדוע פסקו כאבי הראש?

הגמרא מספרת שרבי יהודה בר אלעאי היה קושר את הראש שלו מליל הסדר, אחרי ששתה ארבע כוסות, עד שבועות, למה דוקא עד שבועות? אנחנו חושבים שהיה כואב לו הראש עד שבועות. אבל יש בזה סוד גדול: כי כאשר הוציא אותנו הקב"ה ממצרים, הוא הביא מוחין מעל הטבע, אורות כאלה גדולים מן השמים, שפרעה נשרף וכל מצרים נשרפה, כי פרעה חשב שהוא יכול לסגור אותנו בחמישים חור מות - בטומאות שאף אחד לא יכול לצאת ממצרים, אבל הקב"ה אמר, אתה לא יכול לסגור את בני, והביא כאלה אורות, מוחין גבוהים גבוהים, ושרף את הכל, וככה הוציא את הבן הבכור העליון - עם ישראל משעבוד לגאולה.

אבל כל האורות האלה עמדו רק ביום ראשון של פסח, אבל אחרי שיצאו ממצרים, היה צריך להכניס את כל האורות הללו דרך הטבע, ולכן מפסח ועד שבועות, הכל נכנס דרך הטבע. ולכן בימים הללו אין שום כוונות ביום, איפה אומרים כוונות? בס' פירת העומר, כי מביאים בחזרה את כל האורות האלה. ומתי גומרים אותם להמ' שיך אותם? בליל שבועות! בלילה הקדוש הזה לומדים את כל הסדר ומביאים את כל האורות האלה. זה לא סתם שאומרים בתיקון שלשה פסוקים שלשה פסוקים, כי יש בהם שמות הקודש יש בזה דברים נפלאים, והרבה כוונות יש בלילה הקדוש הזה. ולכן רבי יהודה היה קושר את הראש שלו, כדי לקשר את כל המוחין שלא יאבד מוח אחד.

ואח"כ הולכים למקוה, ומביאים את הכתר העליון כמו שנדבר. ואחרי זה ביום שבועות אחרי שגמרנו כל הלילה הקדוש הזה, כל זה נקרא קטן ליד מה שמביאים בתפילה, עוד הפעם חוזרים זה נקרא "אחור", כל מה שחוזרים מתפללים עוד פעם, מביאים את כל האורות האלה בתפילה בפנים, כל זה חזר. זה דברים עליונים. ואחרי כל זה הבאנו את זה בתפילה זה בפנימיות, צריך להביא את זה גם בחיצוניות, וזה ע"י הכוונות של הסעודה, לא סתם עושים סעודה בבוקר.

טורח הדרך בלי טרחה

עכשיו בוא נראה איך היה הסדר מראש חודש סיון: בשנה של יציאת מצרים וקבלת התורה שהיא שנת ב' אלפים 448 לבריאת העולם, חל ראש חודש סיון ביום ראשון,

ביום הזה הגיעו ישראל למדבר סיני. וחזנו במזרח הר סיני.

באותו יום, ישראל באו "כאיש אחד בלב אחד", כמו שכתוב "ויחן שם ישראל נגד ההר", "ויחן" לשון יחיד, ולא "ויחנו", כאיש אחד, כמו שכתוב "ויסעו מרפידים", עזבו את ה"רפידים", רפידים מלשון פרודים, ומלשון רפיון בתורה, אלא כולם בלב אחד באהבה כלולה. כי כאשר רוצים לקבל את התורה, צריך להיות בלי רצון לקבלת התורה, ואין בלי רצון כמו אהבה ואחוה. כולם עכשיו התאגדו - כל הנשמות נתנו יד אחד לשני, כולנו "בחד קטרא אקטראנו ביה בקוב"ה", כולנו בלב אחד כאיש אחד. אתם יודעים היה אומר ר' שמעלק'ע מזוועל כשעושים יד אחד כשאחד נותן יד לשני, אפשר להגיע עד השמים, אפשר להגיע למי קומות גבוהים.

באותו יום שבאו למדבר סיני, למרות שכבר הגיעו למקום, הקב"ה עדיין לא דיבר איתם כלום, למה? כתוב שהקב"ה נתן להם "לנוח מטורח הדרך", כדי שישנו טוב, ישמחו טוב... ואף שהדרך היתה על ענני כבוד ולא היה להם טורח בדרך, וכי צריך לנוח? - בכל זאת, נתן להם מנוחה. בגלל ההתרגשות שהם עכשיו הולכים לקבל את המתנה הגדולה.

נהיה לפיד אש!

למחרת, ביום שני ב' בסיון [השנה זה יוצא ביום חמישי], עלה משה רבינו בהשכמה אל ההר - שכל עליותיו היו בהשכמה - ושם נצטוו מהקב"ה לבקש מעם ישראל שיקבלו עליהם את התורה, והיו קנויים וקנועים לקב"ה, כך אמר הקב"ה: "יש לי תורה יקרה, אני רוצה שיקבלו אותה, וזה טוב בשבילכם, יש בה רמ"ח מצוות עשה, שם"ה מצוות לא תעשה, כנגד רמ"ח איברים, ושם"ה גידים".

ואם הם מקבלים עליהם את התורה, יקיימו את התרי"ג מצוות, אני בעצמי משגיח עליהם והיו נקראים "ממלכת כהנים וגוי קדוש". מה זה כהנים? שָׁרִים - כל אחד יהיה שָׂר, מה זה שָׂר? שימשול על היצר הרע שלו, ימשול על רוחו, ליבו יהיה ברי שותו, לא יחיה בהפקרות שכל מה שאומר לו יצר הרע, יאללה, ילך יעשה... לא! אני רוצה שכל אחד יהיה שָׂר ומושל ברוחו, מושל על היצר הרע שלו. כי "בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין". אם אדם יקבל עליו את התורה, התורה זה אש, האדם שהוא מקבל את התורה נהפך בעצמו להיות אש! לפיד אש! אף אחד לא יכול עליו. הוא שורף את כל היצר הרע, את כל המידות הרעות, את כל התאוות!

משה ירד מההר, ואמר את זה לעם ישראל, וענו כולם פה אחד, "כל אשר דיבר אלי-קים נעשה". "מקבלים עלינו את התורה, כל רמ"ח מצוות עשה ושם"ה מצוות לא תעשה, באהבה גדולה.

והיום הזה, ב' בסיון, נקרא "יום המיוחס" שזה היום שנאמר בו "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים". ולעולם בכל שנה, יום הכיפורים יחול באותו יום בשבוע שחל יום המיוחס.

רצוננו לראות!

ביום שלישי ג' בסיון, שוב משה רבינו עולה להר בהשכמה, וקודם כל, משיב את הדברים להקב"ה, שישאל אמרו פה אחד כל אשר דיבר אלקים נעשה, כולם מס' כימים, "בניך מאמינים בך, מקבלים כל מה שתאמר להם!". ואפילו שהקב"ה כבר יודע מה אמרו, ואם כן מדוע משה צריך לומר? אלא, זה מנהג דרך ארץ שהשליח צריך להשיב תשובה, אפילו שהמשלח יודע את התשובה.

וענה הקב"ה למשה רבינו, "תורה רבה לך שבאת והודעת לי שהם מקבלים" ולכן "הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך, וגם כך יאמינו לעו"לם", העם ישמע שאני מדבר איתך, במעמד הר סיני, כל עם ישראל התעללו למדברגת נבואה, וכולם שמעו שהקב"ה מדבר עם משה.

לאחר שירד משה ואמר לעם "בעבור ישמע העם בדברי עמך". אמרו בני ישראל למשה, שיבקש מהקב"ה: "בכל ליבנו ובכל נפשנו רצוננו לראות את מלכנו אלקינו הקב"ה", שאינו דומה השומע מפי שליח לשומע מפי המלך.

טובים יותר מיינה של תורה

ביום רביעי ד' בסיון, משה רבינו עלה עוד הפעם בהשכמה אל ההר. מוסר את הבק' שה של ישראל להקב"ה. והקב"ה נענה להם, "אין בעיה, ישמעו בעצמם ויראו הכל, אפתח את כל השמיים, אבל מה? הם חייבים להתקדש שלשה ימים שיִשְׁמְרוּ בימים

האלה מכל סיג של חטא, ממחשבה זרה ומקירבת אישות".

ומשה נצטווה גם לקדש בימים האלו גם את הר סיני שנבחר לתפקיד הגדול - שהי שכניה תרד עליו, והקב"ה ציווהו לקבוע תחום סביב ההר, כדי שלא יתקרבו אליו, כי חס ושלום מי שנוגע בו, אפילו בקצהו, מות יומת.

ובאותו היום [ד' בסיון] שוב יד משה, וציווה את עם ישראל להתקדש שלשה ימים, כמו שאמר לו הקב"ה: "וקדשתם היום ומחר". ואמנם הקב"ה אמר, "היום" זה יום רביעי, "ומחר" - יום חמישי, ואז ביום שישי אני אופיע. אבל משה רבינו הוסיף יום אחד מדעתו, כי דרש משה, מה "מחר" - יום חמישי - לילו עימו, שכולל הלילה של פניו, כך גם היום - רביעי - לילו עימו והרי הלילה של רביעי כבר עבר, לכן אמר שיהיו שתי יממות שלמות, חמישי ושישי, ולכן אמר שהתורה תינתן בשבת, שיתקדשו שלשה ימים, רביעי, חמישי, שישי, ובשבת תינתן התורה.

והסכים הקב"ה לדעת משה, לבוא רק בשבת, כדי להראות שמה שאומרים חכמי ישראל, ככה יהיה, צדיק מושל וראת אלהים. וזה מה שכתוב: "ישקני מנשיות פיהו - כי טובים דודיך מיין". אפילו שהקב"ה רצה לנשק את עם ישראל כבר במתן תורה, המתין עד למחר, למה? "כי טובים דודיך מיין" - ערבים דברי דודיך, אלה משה רבינו וחכמי ישראל, יותר מיין - מינה של תורה.

ומשה תקח את ההר כשיעור אלפיים אמה [קילומטר]. ואמר לעם ישראל: ביקש שתם לראות את השכינה? יש הבדל בין מלך בשר ודם למלך מלכי המלכים, מלך בשר ודם כאשר מגיע, כולם מצטופפים. אבל פה, תראו את המלך מרוחק.

והיה דבר פלא שההר בעצמו היה מדבר ואומר "השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו, כל הנוגע בהר מות יומת". ומשה סידר את המקומות איך יהיו במעמד הר סיני, אהרן בראש, הכהנים לפי ערכם אחריו, גדולי ישראל אחריהם, ישראל אחריהם, נשים וטף אחריהם.

הכתם נהיה תכשיט

ביום חמישי ה' בסיון, משה רבינו כתב את התורה מבראשית עד מתן תורה, וכתב את המצוות שנצטוו במרה. והשכים בבוקר, ובנה מזבח תחת ההר, ועשה שנים עשר מצבה, לשנים עשר שבטי ישראל. והקריבו עליו עולות ושלמים, ובא מלאך וחילק את הדם, בדיוק לשני חצאים. חצי מהדם זרק על המזבח, ואת החצי השני הניח באגנות, כדי להזות על עם ישראל.

ובאותו היום קרא משה לפניו את ספר הברית מבראשית עד מתן תורה, ואת המצוות שנצטוו במרה, והעם ענו אמרו: "כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע". מיד משה הזיה עליהם את חצי הדם השני, ואמר להם: "הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם". ואותם ה"כתמים" שהיו עליהם מן הדם, זה נקרא "עדי" - זה התכשיט של עם ישראלי שיהיה מאיר כספירים.

ואומרת הגמרא, שבשעה שאמרו ישראל "נעשה ונשמע", ירדו שישים ריבוא מלאכי השרת, וקשרו לכל אחד מהם שני כתרים, אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע. ויצאה בת קול מן השמים, ואמרה: "מי גילה רו זה לבני?", שנאמר: "ברכו ה' מלאכיו גיבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו", קודם "עושי דברו", ואחר כך "לשמעו".

ובאמת בכל שלשת ימי ההגבלה, רביעי עד שישי, עם ישראל כמעט לא ישנו, היו בקדושה ובטהרה, לומדים, שומעים דברי מוסר, כדי שתהיה מחשבתם בעניינים רוחניים, ויהיו מוכנים לקבל את התורה בשבת קודש מתוך קדושה וטהרה. ביום שישי משה רבינו לא עלה, כי היה צריך להתכונן לשבת, וגם היה עסוק לקדש את העם.

צִלְזֵל כּוֹכְבִּית קְרִיסְטָל מאירה

"ויהי ביום השלישי" ביום השבת, ז' בסיון, בשנת ב' אלפים תמ"ח לבריאת העולם, בהיות הבוקר, עם ישראל התעוררו לקול שירת המלאכים המקלים להקב"ה, וקול שופר חזק בישר שתיקף מופיע הקב"ה. העם פחדו להתקרב אל ההר, ונעמדו מרחוק, יותר מהתחום של משה, ומשה חזק את לבכם, וקרבתם על יד ההר איפה שמותר, וקול השופר מתחזק והולך.

ואז באורח פלא, כל הר סיני ניתק ממקומו, וכפה עליהם הר כגיגית, אמר להם: "אם אתם מקבלים את התורה - מוטב, ואם לאו, חס ושלום, שם תהא קבורתכם". ואמר את זה על התורה שבעל פה, "כי ראו מפני אש הגדולה", ויראו מפני הטורח והעמל

של לימוד התורה שבעל פה. ואחרי שכפה עליהם, קיבלו עליהם תורה שבעל פה, בחשק ובאהבה.

אחרי שקיבלו עליהם את התורה, ההר נהפך להיות עליהם כחופת קידושין, ונהיה צלול כזכוכית, ובני ישראל עמדו ביראה, ברת ובויע. וגם ההר חרד והזדעזע, וקפץ כקפיצת הגדיים. כי ההר נעשה רוחני והוא רוצה לקפוץ מהקדושה ללמעלה, וההר בוער באש עד לב השמים, חושך ענן וערפל, שבע מחיצות של אש נוצצות זו מזו, וישראל רואים ולא מפחדים.

וה' הרבין את השמים ושמי השמים, והציעם על ההר, ורואים את כסא הכבוד, ועמו שישים ריבוא מלאכים כנגד שישים ריבוא נשמות של עם ישראל, ועוד ירדו עמו כ"ב רבבות [220 אלף] מלאכים מקובצים כדגלים.

והארץ חלה, ההרים רעשו, הגבעות התמוטטו, האילות כרעו, והמתים אשר בשאול חיו. הקב"ה הרעיש את העולם על יושביו, ונבהלו כל אומות העולם, ופחדו שאולי הקב"ה מביא עוד מבול לעולם.

ופתח לפניו שבעה רקיעים וראו את כל העולמות, וקרע לפניו את הארץ וראו כולם שהוא יחיד בעולמו כמו שכתוב: אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד - היו רואים שה' הוא האלהים לבדו, ונשמותיהם ספגו אמונה שורשית בתוך עמקי נשמתם.

וכל ישראל התקדשו ונטהרו ונטרפאו מכל מום לא היה אחד עם מום, אפילו של פני זה היו בעלי מומים מעבודת פרך שבמצרים, כולם ראו ברמ"ח איבריהם, כולם בריאים, אין סומים, אין בעיות אין צרות, לא היה בהם חרש, אילם, פיסח. וגם פסקה זוהמתם, כל הטיפות האלה של הזוהמה הגדולה של הנחש, כי יש קדושה של התור

והקב"ה הדמים את כל העולם, עד כדי שציפור לא ציידה, עוף לא פרח, שור לא געה, שרפים לא אמרו שירה, הים לא זע, הבריות דממו, גם החמה עצרה מלכת, כל העולם - שותק ומחריש.

ניגון עשרת הדברות

ואז יוצא הקול "אנכי ה' אלהיך", וכל עשרת הדברות בדיבור אחד. עם ישראל הבינו מתוכם שתי דיברות ראשונות, ופרחה נשמתם, והתורה ביקשה עליהם רחמים, והחיה אותם הקב"ה בטל שעתיד להחיות בו את המתים לעתיד לבוא.

כראות עם ישראל מה קורה כאשר שומעים את הקב"ה בעצמו, בקשו משה: "דחילאק" - "דבר אתה עמנו ונשמעה, ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות", ומשה לא רצה, מפני הענוה שלו, היה אומר "אני? מה אני?" שלח הקב"ה למיכאל, אחזו למשה בידו הגישה אל הערפל, נעשה לו שביל בענן נכנס בפנים לשלש מחיצות, ושמעו כל ישראל את הקול מדבר "משה משה, אמור להם לישראל כך וכך".

ויצאו להבות אש מימינו של הקב"ה לשמאלם של ישראל, חוזר על כל אחד מישיר ראל, והקול אומר לו: "מקבל אתה עליך דיבור זה? וכך וכך דינים שיש בו, וכך וכך עונשים", אומר: "מקבל עלי באהבה וחכיבה". ואז יוצא הדיבור, שכינה נשקת אותו על פיו, את הפה הזה שאמר "כן".

כל המצוות כלולות בעשרת הדברות, ובכל דיבור היו דינים, מדרשים, וכל הסודות הגנוזים, קיבלו חכמה מפוארה שאין כמותה, אור השכינה. ובכל דיבור יצאה נשמה

הארץ חלה, ההרים רעשו, הגבעות התמוטטו, האילות כרעו, והמתים אשר בשאול חיו. הקב"ה הרעיש את העולם על יושביו, ונבהלו כל אומות העולם

תם, וחזרו לאחריהם שנים עשר מיל [-שנים עשר קילומטר], והחזיר אותם הקב"ה בטל תחייה, ומלאכי השרת מלווים אותם, הוריד להם ענני כבוד.

פלא פלאות היה המעמד הזה, שלא היה כמותו בעולם - הנהיך פדבר הגדול הזה או הנשמע פמהו, השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש פאשר שמעת אתה ויחי. והיה

והנה אחד המרצים פנה לחברו, ואמר לו: אני אמור להרצות שם, אבל אני לא יכול ללכת הפעם, יש לי איזה בעיה ביום הזה, לכן תלך אתה במקומי. אמר לו חברו: איך אני אלך? אני לא יודע בכלל לדבר, אני רגיל לדבר לילדים, ואני לא יודע איך לדבר לאנשים כאלה, צריך להכין את עצמי. אך חברו הפציר בו: תעשה טובה, אין מה לעשות, תלך. ותדע לך שאמנם שעתיים אתה צריך לדבר, אבל השעתיים האלו מלוות במנגינות ובתזמורות, אתה מדבר והם מנגנים, סוף דבר, בליית ברירה קיבל עליו ללכת, והלך.

ובאמת החבר הצליח בדרשה שלו, ההורים נהנו ממנו מאוד. והנה, הוא היה המרצה האחרון בסדרה, וכשהוא סיים, האנשים לקחו את הרגליים והתחילו ללכת לבית. ואז ניגש אליו אחד ההורים ואומר לו: תסתכל עלי! אתה זוכר אותי? אומר לו: כן, זוכר אותך, למדנו ביחד בשיבה. אומר לו: תראה, יש לי איזו בעיה, אתה רואה את כל אלה שהיו פה, היינו לפני כמה ימים אצל רב אחד, רב גדול, והוא בירך את כולם, אבל אותי הוא לא רצה לברך. שאל אותו המרצה: ולמה לא רצה לברך אותך? אמר לו: כי הוא אמר לי, אתה יש לך ילד שכל הפנים שלו מעוותות וקופצות כל הזמן, ותדע לך, שזה נגרם לך בגלל שאתה זלזלת ועשית איזה פשע לחבר שלך, ולכן זה קרה. כעת עליך לחזור בתשובה, תלך אליו, תפייס אותו.

סיים האבא ואמר למרצה: כעת אני רוצה להיעזר בך, כיון שלמדנו ביחד, רצית לשאול אותך האם אתה זוכר למי עשיתי איזו בעיה? אמר לו: כן, אני זוכר. ומי זה? היה אחד בכיתה, שהיה כל הזמן עושה 'טיקים', פתאום קופץ לו הראש, פתאום קופץ לו העין, קופץ לו האוזן, וכשאתה היית עובר על ידו - כל הזמן היית מחקה את זה, איך שהוא קופץ, איך שקופץ לו הראש, איך הוא מזיז את הראש, מסכן. ואתה היית לועג עליו. אמר לו: אתה צודק, אתה יודע איפה הוא גר כיום? אמר לו המרצה: כן, אני יודע איפה הוא, בא אתי נלך ביחד עכשיו. והלכו.

מיד כשנכנסו לבית שלו, רק ראה אותם, אמר: לא מוחל בעולם! לא מוחל! אתה ככה עשית לי, אני לא מוחל. הלה התחיל להתחנן לפניו, בכה, הביא את הילד שלו, תראה, אמרו לי שזה רק בגלל מה שעשיתי לך. וכך התחנן לפניו. עד שלבסוף פייסו אותו. אמר לו: קח סכום כסף גדול ותמחל לי בלב שלם. והוא אמר: אני מוחל לך בלב שלם. לא עברו יומיים שלושה, והבחור התרפא לגמרי. הפנים שלו חזרו להיות כשל אדם רגיל.

תבקש מחילה מעובדיה

מסופר בספר קורות חייו של חכם עובדיה, שפעם אחד בא אליו, ואמר לו שהוא לא יודע מה לעשות, יש לו כאבים אדירים ברגליים והוא לא יכול לעמוד, לא יכול ללכת. אמר לו חכם עובדיה: אתה זוכר, היה אחד 'עובדיה' שהיה לומד אתך בכיתה, ולא היו לו נעליים והיה הולך עם כפכפים לפעמים, וצחקת עליו. אומר לו: כן. אמר לו הרב: כעת אתה צריך לבקש ממנו מחילה. אמר לו: אתה צודק, אבל אני לא יודע מי זה. אמר לו: זה אני. תבקש ממני מחילה ואני מוחל לך, סולח לך. ומזהים לא יכאב לך הרגליים - וכך היה.

החליפו את החתן באמצע החתונה

השבט מוסר אומר: מעשה בחסיד אחד גדול, שיראת השמים שלו היתה גדולה, והוא עשה שאלת חלום - מי ישב על ידו במהיצתו בעולם הבא. ואמרו לו שיהא זה קצב פלוני המוכר בשר - הוא ישב על ידך. וואי וואי, הוא קם ואומר לעצמו: אני כל ימי עובד את ה', איזה חסידות, מה, זה הקצב יושב לידי? אני הולך אצלו. הלך אצלו, שאל אותו: תגיד לי מה מעשיך? אמר לו: אני כל מה שאני מרוויח, לוקח חצי בשבילי וחצי לצדקה. אומר לו החסיד: זה לא זה, תגיד לי עוד. אומר לו הקצב: פעם אחת הגויים שבו איזו בחורה עם עוד שבויים, וכשבאו הקהל לפדותם, רצו על הבחורה הרבה מאד כסף, ילדה קטנה היתה, ואני פדיתי אותה בהרבה מאד כסף, ולקחתי אותה אצלי לבית, גידלתי אותה, וראיתי איזה מידות טובות יש לה, איזו בחורה טובה, אמרתי לה אולי תתחתני עם הבן שלי, הוא כל הזמן לומד תורה, בחור טוב, את רוצה להתחתן איתו? אמרה: כן.

וכך עשינו את החתונה, ובאו מוזמנים מכל המקומות, והנה ראיתי שם איזו משפחה יושבת וכולם עצובים, באתי אליהם ושאלתי אותם: למה אתם עצובים, תגידו לי. והם לא רצו לענות. אמרתי להם: תגידו לי, ואני אשמח אתכם. מה חסר לכם? לבסוף הבחור קם ואומר: תשמע, אני אומר לך. הבחורה הזאת - אני קידשתי אותה

ניגון מיוחד של עשרת הדברות, אומרים שיעקב אבינו היה מנגן אותו. איזה נעימות! על זה נאמר "אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלקיו".

יורקים מים סרוחים

ובאותה שעה, כל הפסילים בכל העולם כולו, כל העבודות זרות, התחילו מדברות, אפילו ש"פ פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו", נתן להם הקב"ה פה, כדי להשי

הקב"ה ומעטר אותם בעטרה של הכלה, אשרי חלקם. תראה מה זה. היא אומרת לו: רבש"ע זה זה וזה אתה רואה, כל אלה, כל הלילה למדו. ואם הם נמצאים ב'נהר שלום' שפה כולם מכוונים את הכוונות

פיל ולבייש את כל עובדי עבודה זרה, והפסילים היו אומרים לאלה שעובדים אותם: "למי אתם עובדים? לעץ ואבן? מעשי ידי אדם אשר לא מבין ולא שומע?" ... היו מבזים את אומות העולם ביזיונות גדולים.

וגם הקב"ה נתן בפה שלהם מים סרוחים, והיו יורקים אותם על עובדי הפסילים למיניהם, ואומות העולם אחזה אותם בושה גדולה שאין כמותה.

וזה הדבר הגדול ביותר שעכשיו נמצאים בחג הזה, בחג מתן תורה, חג השבועות נקרא בפי כל עם ישראל: "חג השבועות" אבל למעשה, יש לו 4 שמות: "חג העצרת", "חג הביכורים", "חג מתן תורה", "חג שבועות", אבל כולם קוראים לו "שבו עות". כי במילה "שבועות" רמוזים כל השמות: ש' - שבועות, ב' - ביכורים, ע' - עצרת, ת' - תורה, מתן תורה.

וכבר כבריאת העולם "יום השישי ויכולו", הקב"ה התנה עם כל מעשה שמים וארץ, אם עמ"י מקבלים את התורה מוטב ואם לא הכל הופך להיות ה' יצילנו. ועכשיו בשבועות דנים אותנו כמה נזכה ללמוד תורה.

קודם תהיה בן אדם

חג השבועות נקרא "עצרת", וצריך להבין, מדוע רק החג הזה נקרא "עצרת" הרי כל החגים עוצרים בהם ממלאכה? אלא, אומרים רבותינו, שזה נקרא עצרת כי התורה עוצרת את האדם מהיצר הרע ומהמידות הרעות, מדברים לא טובים. התורה מיישרת ומדריכה את האדם. ועל ידי התורה, האדם יכול לעצור את היצרים הרעים שלו, "בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין".

וצריך לדעת שההכנה הגדולה ביותר לקבלת התורה, זה שיהיה לאדם מידות טובות. ולכן אמרו רבותינו "דרך ארץ קדמה לתורה". המידות הטובות, אדם שרוצה לזכות לתורה צריך שיהיה לו מידות טובות. זה הבסיס לזכות לתורה.

רבי חיים ויטאל אומר, הרי לא כתוב מידות בתורה, כל התורה כולה זה תרי"ג מצוות. מה עם המידות? אומר רבי חיים ויטאל, תשמעו דבר פלא: המילים של התורה כתובות על קלף. הקלף זה המידות. והמילים זה כל התורה. ואם אין מידות אין קלף. ואם אין קלף - אותיות פורחות באויר! ככה מסביר מהר"ח, שבלי מידות אדם לא יכול לזכות לתורה. כשאנחנו רוצים לזכות עכשיו לקבלת התורה ברמ"ח איברינו ושם"ה גידנו, צריך את הקלף!

לכן כתוב "לעולם יהא אדם ירא שמים", אומר קודם כל יהיה "אדם", קודם יהיה בן אדם, ואח"כ יהיה ירא שמים. וצריך ללמוד את המידות מהאבות שאדם ידע מה זה מידות טובות מה זה דרך ארץ.

הפנים המעוותות שלו - בגלגלר!

אגיד לכם מעשה שהיה לאחרונה, שמעתי אותו מחתני - רבי מאיר טדגי. הוא סיפר לי בשבת, שישנו ארגון שפעמיים בשנה עושים מסיבה לכל אלו שגולדו להם ילדים מוגבלים, ילדים עם בעיות, נמצאים על כסא גלגלים, מהם משותקים, מהם שהפנים שלהם מעוותות, ה' יצילנו. אוספים בערך מאה הורים כאלו, מביאים אותם לסדנא מיוחדת, שם עושים להם הרצאות, שירים, ומסבירים להם איזו זכות שהם זכו בנש"מ מות היקרות הללו, ושיקבלו את זה באהבה ואין לטפל בהם וכו'.

כשהיתה ילדה קטנה, וכעת היא אשת איש. אתה גידלת אותה, הכל טוב ויפה, ונתת אותה לבן שלך. אבל תדע לך שאני קידשתי אותה וכך היה המעשה. אמרתי לו: אני אברר את זה עכשיו. ואכן הוא הלך ודיבר עם הבחורה, והיא אמרה לו: את האמת, אני שוכחתי מזה בכלל, הייתי ילדה קטנה, אבל זה נכון. הלך לבן שלו, אמר לו: מה, אתה רוצה אשת איש? האם אתה מוכן שאת כל מה שעשיתי נעשיו - ניתן לזוג הזה, והיא תתחתן אתו? אמר: כן, היא אשתו. ואכן, הלביש אותו את החליפה, שם אותו בחופה, שימחו אותו, הוא החתן. סיים הקצב ואמר לו: זה מה שעשיתי. אמר לו החסיד: כעת אני מבין. אני צריך זכות לשבת על ידך. התגברת על כל זה, פלא פלאות. הקב"ה שלח לבן שלו כלה נאה וחסודה. זו התורה. זה המידות. כל אדם זה תלוי בו. תלוי במידות שלנו איך נעשה.

כך עושים טשולנט

"ויוחן שם ישראל נגד ההר" - בלב אחד, באחדות אחת. איך אמרו מושלי משלים? זה כמו טשולנט, עכשיו אתה צריך להכין 'טשולנט' לחג, לשבת, אתה שם שעועית, אתה שם תמרים, אתה שם אורז, כל מה שיש לך אתה זורק בטשולנט, עם קישקע, ואז זה נותן טעם אחד בשני, ונהיה דבר טוב. אבל אם תעשה את זה לבד ואת זה לבד, זה יתן משהו? צריך שהכל יהיה מעורב ביחד, ורק כך אחד משפיע על השני, נהיה איזה חמינדוס, חורשה סבויז. זה אמת. הכל באחדות אחת.

הכנות לחג הקדוש

לפני הלילה הקדושה של חג השבועות - יש לנו שבת קודש, שבת כלה. ובמוצאי שבת - זה היום האחרון של הספירה ואז אח"כ לחלק 'חלקום', למה, כי זכינו לעבור את ימי הספירה. ראש הישיבה כשהיה גומר לספור, היה מביא חלקום. למחרת, כל אדם לא יכנס לחג עם השערות, צריך ללכת לעשות 'חלאקה', ללכת למקוה ולהכין את עצמו בחשק, וקצת ינוח, ואז ילך להתפלל.

בערב לא לעשות קידוש לפני צאת הכוכבים, אפשר ערבית להתפלל לפני כן, אבל רק בצאת הכוכבים צריך לעשות קידוש. וכשאדם יעשה את הקידוש, יסביר לילדים שלו מה זה הלילה הקדושה הזאת, לא לדבר שום שטויות והבלים.

זוכה לבנים עוסקים בתורה

עכשיו נראה מה זה הלילה הקדושה הזאת, ומה היה עם מרן הבית יוסף. את הסעודה בלילה לא לעשות כבד - לעשות קל, למשל יאכלו פרגית, תן להם כבשים בני שנה - מחר, היום יאכלו דבר קל, שזה לא מכביד, כי אם לא - אח"כ ירצה לישון, והלילה הזאת אסור לישון אפילו נים אחד. כתוב בשער הכוונות, שכל חיי האדם תלויים בלילה הזאת. מי רואה דבר כזה וילך יאבד את הלילה הזאת? לכן לא יאכל כבד, יאכל טוב בשביל לילה הקדושה, וישאיר מקום שיכול לנשום טוב, ואז ילך לבית הכנסת מוקדם, למשל, אוכלים בשמונה - שמונה ורבע, עושים קידוש, בשמונה וחצי מתחיי לים לאכול, עד תשע וחצי. תשע וחצי גמרו גם ברכת המזון ואת השירה ואת המורה, שעה, יש לו משמונה בערך עד תשע וחצי, לא יפה?! ילך בתשע וחצי, יעזר לבית הכנסת, בעשר כולם יושבים כבר. מתחילים את הלימוד. אבל הגבאים בבית הכנסת ילכו לקנות בשוק ארגונים של אפרסק, ארגונים משמש, ארגונים דובדבן, כל הפירות הכי יפים, יפתו את הקהל בפירות יפים, לא צריכים כ"כ לאכול, אבל הם רואים את זה ושמחים. ואז כשגמרנו ללמוד את הסדר, יעשו שירה לעורר את הקהל בשמחה.

וכתוב בזהר שכולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, כל מי שלומד, לא ימות בשנה הזאת, ולא יארע לו שום נזק לא למעלה ולא למטה ויפיק שתא בשלם. עוד כתוב בזהר שזוכה לבנים ובני בנים עוסקים בתורה.

אלו התכשיטים שעשו לי

עכשיו נראה מה כתוב בזהר, תשמעו לי, זה מוסרים גדולים מאוד: רבי שמעון הוה יתיב וְלִי בְּאַרְיֵיתָא בְּלִילְיָא דְּכֻלָּהּ אֲתַתְּכֶרַת בְּכַעֲלָהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּיוֹם שְׁלֹמֹחַתּוֹ הַכֹּלָה תַּתְּחַבֵּר לְבַעֲלָהּ. מה היו עושים? מקשטים את השכינה. דְּתִנְיָן, כֹּל אֲנֹן חֲבֵרָיָא דְּגִנֵּי הַיְכָלָא דְּכֻלָּהּ אֲצִטְרִיכוּ בְּהֵימָא לִילְיָא דְּכֻלָּהּ אֲזִדְּמִנַת לְמִתְּוִי לְיוֹמָא אֲתֵרָא, גו' חֲפָה בְּכַעֲלָהּ שְׁשִׁנֵּי, כל אותם חברים שהם בני היכל הכלה, צריכים באותה הלילה שהכלה עתידה מחר להיכנס לחופה עם בעלה לְמִתְּוִי עֲמָהּ כֹּל הָיָה לִילְיָא וְלִמְחָדֵי עֲמָהּ בְּתַקְנֻתָא דְּאִיָּה אֲתַתְּכֶנַת לְהִיּוֹת אֲתָהּ כֹּל אוֹתוֹ הַלֵּילָה וּלְשִׁמּוֹחַ אִתָּהּ, בְּתַקְנוּנִים שְׁחִיָּא נִתְקַנַּת לְמִלְעִי בְּאַרְיֵיתָא מִתּוֹרָה לְנִבְיָאִים וּמִנְבִּיאִים לְכַתּוּבִים וּבִמְדֵּי

שבעים ברכות!

וְהָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכֻלָּהּ חֲבֵרָיָא מְרַנְּנִין בְּרַנָּה דְּאַרְיֵיתָא וְהָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחֲבֵרָיו מֵרִי נְנִים בְּרַנָּה שֶׁל תּוֹרָה, לֹא סָתֵם לּוֹמְדִים, וּמִחֲדָשֵׁן מִלִּין דְּאַרְיֵיתָא כֹּל חֵד וְחֵד מִנֵּיהּ וּמַחֲדָשִׁים דְּבִרֵי תּוֹרָה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם וְהָיָה חֲדָי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכֹל שְׂאָר חֲבֵרָיָא וְהָיָה שְׁמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכֹל שְׂאָר חֲבֵרָיָא אֲמָר לֹון רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּנִי, וְנִפְאֵה חוֹלְקִיבֹון, בְּגִין דְּלִמְחָר, לֹא תִיעִיל כֻּלָּה לְחַפָּה אֱלָא בְּהַדְיָכֹון אֲמָר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנִי אֲשֶׁרִי חִלְקֶכֶם, בְּגִלל שְׁלִמְחָר לֹא תִכְנַס הַכֹּלָה לְחוּפָה אֲלָא אַתְכֶם, בְּגִין דְּכֻלָּהּ דְּמִתְקַנְיִן תְּקֻנָּהָ בְּהֵימָא לִילְיָא וְחֲדָנָא בְּהַ תִּרָאָה מַה שְׁהוּא אֲמָר לָהֶם רַבִּי: בְּגִלל שְׁכֹל אוֹתָם שְׁמִתְקַנִּים תְּקוּנָה בְּלִילָה הַזֶּה וּשְׁמַחִים בְּהַ - כֻּלָּהּ יְהוֹן רְשִׁימִין וְכִתְיָבִין בְּסִפְרָא דְּכֻדְרָנָא כּוֹלֵם יְהִיו רְשׁוּמִים וְכַתּוּבִים לְפָנֵי הַקֵּב"ה בְּסִפְרֵי הַזִּכְרוֹן, וְקוּב"ה מְבָרֵךְ לֹון בְּשִׁבְעִין בְּרָכָא וְנִסְטְרִין דְּעֻלְמָא עֲלֵהָ הַשְּׁמִים מְסַפְרִים כְּבוֹד אֵל וְהַקֵּב"ה מְבָרֵךְ אוֹתָם בְּשִׁבְעִים בְּרֻכּוֹת וְעִטּוּרִים שֶׁל הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן. אֲכַל בְּזִמְנָא דָּא דְּכֻלָּה אֲתַעֲרָא לְמִיעֵל לְחַפָּה בְּיוֹמָא דְּמִחָר אֲתַתְּכֶנַת וְאֲתַנְהִירַת בְּקִשְׁוִיטָא בְּהַדִּי חֲבֵרָיָא דְּחֲדָנָא עֲמָהּ כֹּל הָיָה לִילְיָא וְאִיָּה חֲדָתָא עֲמָהּ אֲבָל בְּזִמְנָא הַזֶּה שְׁהַכֹּלָה מִתְּעוֹרֶרֶת לְהִכְנַס לְחוּפָה בְּיוֹם הַמִּחָר, נִתְקַנַּת וּמִתְעַטֶּרֶת בְּקִישׁוּטִיָּה בִּיחָד עִם הַחֲבֵרִים הַשְּׁמַחִים עִמָּה כֹּל אוֹתָהּ הַלֵּילָה וְהָיָה שְׁמַחָה עִמָּם.

וְכִיּוֹמָא דְּמִחָר כְּמָה אוֹכְלִים בְּמֵה לִין וּמִשְׁרִין מִתְּפַנְשִׁין בְּהַדִּה וּבְיוֹם שְׁלִמְחָר, כְּמָה חִילוֹת וּמַחֲנוֹת מִתְּכַנְסִים אִתָּהּ וְאִיָּה וְכֻלָּהּ מִחְפָּאן לְכֹל חֵד וְחֵד דְּתַקְנִין לָהּ בְּהֵימָא לִילְיָא בָּאִים אִתָּהּ רַבְבוֹת שֶׁל מִלָּאכִים, כּוֹלֵם מַחֲכִים לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד, אֲמָרִים: אִי

אדם לא יאבד את הלילה הזאת כדיבורים או בשינה או באכילה, הכל לאט לאט, בנעימות, ולא לעשות דברים אחרים, זה הסדר. התנ"ך כולו כמו שמוסדר, מדרש, תרי"ג מצוות, אידרא רבא

אפשר להכנס למלך, בלי שיבואו אלה שלמדו איתי כל הלילה כִּין דְּמִתְקַבְּרִין בְּהַדִּה וְאִיָּה חֲמָתָא לְכַעֲלָה מַה כְּתִיב כִּין שְׁמִתְחַבְּרִים יַחַד, וְהָיָה רֹאשׁ אֶת בַּעֲלָהּ, מַה כְּתוּב. הַשְּׁמִים מְסַפְרִים כְּבוֹד אֵל. הַשְּׁמִים - דָּא חֲתָן דְּעָאֵל לְחַפָּה. הַשְּׁמִים זֶה הַחֲתָן שֶׁנִּכְנַס לְחוּפָה. מְסַפְרִים, מְהִירִין כְּוֹזֵרָא דְּסִפְרֵי דְּנִהִיר וְחִיר. מְסַפְרִים - מֵאִירִים כְּוֹזֵרָה הַסִּי פִיר שְׁמֵאִיר וּמִזְהִיר. כְּבוֹד אֵל, כְּכֹל יוֹמֵי שְׁתָּא אֲקָרִי אֵל כְּכֹל יְמֹת הַשָּׁנָה נִקְרָא אֵל.

אני מדלג למטה: כִּין בְּהֵימָא שְׁתָּא כֹּל אֲנֹן חֲבֵרָיָא דְּאֲתַקְיָנוּ לָהּ כֻּלָּהּ אֲתַפְרָשִׁי בְּשִׁמְחָה תִּמְן בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, כל אותם חברים שתקנו אותה, כולם מקריאים את השמות שלהם, ראובן בן רבקה, גדי בן כך וכך, שלמה בן שושנה, וְהָיָה הוּא דְּכָתִיב וּמִשְׁשֵׁה יִדְיוֹ. מִשְׁשֵׁה יִדְיוֹ, אֵלֶין אֲנֹן מֵאִיר כִּיּוֹמָא דְּבִרִית בְּהַדִּה כֻּלָּה וְאֲנֹן מֵאִיר כִּיּוֹמָא זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּמִעֲשֵׂה יִדְיוֹ, שֶׁהֵם אוֹתָם בְּעֵלֵי הַבְּרִית יַחַד עִם הַכֹּלָה, וְהֵם בְּעֵלֵי הַקִּיּוּם. כַּעַת אֲמָר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן: תִּיבֹו יִקְרִין תִּיבֹו וְנִתְּנָדָשׁ תִּקּוֹן דְּכֻלָּה בְּהֵימָא לִילְיָא דְּכֹל מֵאֹן דְּאֲשַׁתְּתָּה בְּהַדִּה בְּהֵימָא לִילְיָא יְהֵא נְטִיָּי עֵילָא וְתַתָּא כֹּל הָיָה שְׁתָּא וְיִפִּיק שְׁתָּא

כוונות, אח"כ ללכת לישון, כמה לישון? לא כל היום, שעתיים, אם גמרנו תפילה בשמונה אכלנו עד תשע, נגיע לבית עשר עד אחד עשרה, עד שתיים עשרה, טוב, יאללה, עד שתיים עשרה וחצי. אח"כ יקום ויעשה סעודה בשרית, עכשיו כבר הלך, משמונה עד עכשיו, החלבי רץ, גם לא יאכל מי יודע מה, ואז יביאו לו את כל מה שצריך עכשיו, צריך לאכול ביום טוב בשר, גמרנו לישון, הולכים ללמוד.

לגמור את כל התהלים

היום הזה צריך לגמור את כל התהלים, שימו לב שהוא יום פטירת דוד המלך, שפי' תותיו של דוד דובבות, יעשה זוהר רות, מגילת רות, ללמוד את הכל עם פירוש דף היומי, זוהר היומי, אחרי שגמר את זה, אנחנו פה מה עושים? יוצאים לקבר דוד המלך, מחלקים שם את התהלים, עושים איזה דרשה, ואז הולכים אצל בית מקדשנו ותפארתנו, לראות מה עם שמואל הנביא, אצל הכותל המערבי, שמה עומדים ומי תחננים לפני ה', ואז בתוך המנהרות, נעשה תפילת מנחה, אח"כ נעשה איזה דרשה, אח"כ ערבית, אח"כ שירות וזמירות וריקודים. ואז למחרת זה איסור חג, אמר רבי שמעון בר יוחאי, כל העושה איסור לחג - מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקי' ריב קרבן.

אנחנו צריכים להיות בלב אחד כאיש אחד, אז בעו"ה יהיה ישועות גדולות, לעשות הכל בחשק ובהתלהבות גדולה, ה' יזכנו. צריך תפילה להקב"ה שזוכה שיהיה בזכות התורה הקדושה ישועה בכל בתי ישראל, לא יהיה שום אדם עם צער, לא יהיה שום אדם עם בעיות.

כל המאזינים לנו, דרך הליון, דרך רדיו מורשת, דרך ערוץ אלפיים, דרך רדיו הדרום, והלומדים בעלון. שהקב"ה ימלא כל משאלות ליבכם לטובה ולברכה, נזכה לקבלת התורה ברמ"ח איברינו וש"ס גידנו, תחקק בנו התורה, תישאר בנו, ונזכה לקיים אותה, נעשה אותה כמו שה' רוצה. ואז לה' הישועה בעו"ה, ונזכה לגאולה שלימה בבנין בית מקדשנו. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשילם עכשיו זה לא סיפורי סבתא, זה רבי שמעון בר יוחאי. והוא אומר: שבו יקרים שבו, ונחדש תיקון הכלה בלילה הזה, שכל מי שמשותף בחדר עמה בלילה הזה, יהא שמור למעלה ולמטה כל אותה שנה, ויוציא את שנתו בשלימות. עליהו כתיב הנה מלאך יי' סביב ליראיו ויחלצם. טעמו וראו פי טוב ה'.

ליל שבועות עם מרן הבית יוסף

עכשיו אני רוצה להגיד לכם מה היה בזמן מרן הבית יוסף. מעשה ידוע עם מרן הקדוש, כתב אותו רבי שלמה אלקבץ הלוי שהיה בבית מרן, איך שהשכינה ירדה ודיברה מגרוננו של מרן הבית יוסף. ולהראות גדולת הלילה הוא אומר, אני אגיד לכם מה שהיה. וכך הוא כותב: דעו לכם, כי הסכמנו החסיד מרן, זה מרן הבית יוסף, ואני עבדו ועבדכם החברים, לעמוד על נפשנו ליל שבועות ולגדל שינה מעניינו. אז לא היה הנוהג הזה, עוד לא התגלה חזק הזוהר, ולא ידעו את הדבר הזה, כי רבנו האר"י עוד לא כתב את כל הדברים. אבל מרן הבית יוסף אומר זה הסדר שתקניתי להם בלילה הראשונה, איך לקרא מבראשית עד ויכולו בנעימה, בחודש השלישי, וזאת הברכה, הפטרת תפילה לחבקוק וכו'.

והוא כותב: לא יאומן, בעת שהתחלנו ללמוד, זיכנו בוראנו ונשמע את הקול מדבר מפי החסיד מרן הבית יוסף. קול גדול בחיתוך אותיות, וכל השכנים היו שומעים ולא מבינים. והיה נעימות רב, והקול הולך וחזק ונפלטו על פנינו. ולא היה רוח באיש לישא עינו ופניו לראות את המראה המורא הגדול הזה, והדיבור ההוא מדבר. ומה הוא אומר? שמעו נא ידידי המהדרין מן המהדרין, כל זה מדבר מהגרונ של מרן הבית יוסף, ידידי אהובי שלום עליכם, אשריכם ואשרי יולדתכם, אשריכם בעולם הזה ואשריכם בעולם הבא. אשריכם ששמתם נפשכם לעטרי בעולם הזה, אשר כמה שנים נפלה עטרת ראשי ואין מנחה לי, ואני מושלכת בעפר חובקת אשפות, ועתה החזרתם עטרה ליושנה. התאמצו ידידי התאמצו אהובי, שמחו ועלצו, דעו כי אתם מבני עליה, זכיתם להיות מהיכלא דמלכא, כל תורתכם והבל פיהם עלה לפני הקב"ה, בקע כמה אוורין, בקע כמה רקיעין, מלאכים שתקו, שרפים דממו, החיות עמדו, כל צבא השמים שומעים את קולכם, ואני השכינה וכו'. ככה זה היה בלילה הזאת.

עכשיו, עושים יומיים בחו"ל, והם הלכו בבוקר למקוה, היו חברים שלא באו, והקול אומר להם: אם הייתם מניין - היה עוד יותר טוב, הם היו שבעה, ובאו חברים והשי' לימו להם את המנין, וכל היום דרש החסיד רבי יוסף קארו ודיבר להם דברי תורה אדירה, כל יום שבועות. ואז בלילה גם לא ישנו, והיה המחזה בלילה השניה, עין לא ראתה, והשכינה אומרת: תעלו לארץ ישראל, אל תפחדו, כתוב: כל הארץ לכם הוא. וכך הוא דבר אתם עוד דברים, תראו שם את הכל, זה פלא פלאות. איזה לילה קדו' שהי' זאת.

סדר יום חג השבועות

לכן, אדם לא יאבד את הלילה הזאת בדיבורים או בשינה או באכילה, הכל לאט לאט, בנעימות, ולא לעשות דברים אחרים, זה הסדר. התנ"ך כולו כמו שמסודר, מדרש, תרי"ג מצוות, אידרא רבא, אחרי זה, חובה חצי שעה לפני עמוד השחר, עמוד השחר זה בערך עשרה לארבע הראשון, וחצי שעה לפני, בשלש ורבע, ילך לטבול במקוה טהרה, זה זכות גדול מאד. ממשכים אור בזה גדול, זה לא מקוה רגילה. לכן צריך לכו' וון, שהטבילה הראשונה י' של הו"ה בניקוד קמץ, ה' קמץ - טבילה שניה, ו' קמץ - טבילה שלישית, טבילה רביעית - ה' אחרונה קמץ. טבילה חמישית - להמשיך אור מהחסד העליון. ויצא ואז יתלבש ויכין את עצמו לתפילה מילה במילה. בתפילה יש תיקון גדול בעמידה בלחש, בחזרה של שחרית בלחש, בחזרה של מוסף, ולשמע חזק קריאת התורה, זה כמו עשרת הדיברות שנשמעו בהר סיני, כולם התרפאו, גם פה אדם יכול להתרפאות. אם יש לו איזו בעיה באמת, ישמע מכל ליבו - ויתרפא, יש בזה סודות גדולים.

אחרי שגמרנו שחרית - יביאו לבית הכנסת סעודה חלבית, באולם של בית הכנסת, יעשו סעודה יפה חלבית עם לחם עם קדרה, עם חאצ'פורי, ויעשו להם כמו שצריך, עם דברים טובים שהקהל ישמח. יאכלו סעודה חלבית ויברכו, יש בזה סוד ויש בזה

"הסגולה של פעם בשנה"

בערב חג השבועות

כתב מהגר"ח פלאני זצ"ל וז"ל: "ערב שבועות יפריש: צ"א פרוטות וישלם עד שיעור ב' פעמים ב"ן (104)

ויתנם לתלמיד חכם עני ועניו. והוא תיקון לעיון אדם הראשון ועיון העגל ולפנס הכרית והוא סגולה לחשובי בנים ומקרב הטמולה."

(ספר "טעמה הצדקה" דף קט ע"ב)

כל התורם סך 104 ש"ח

רבי ומקובל הישיבה יזכרו את שמו ביום חג השבועות בציון דוד המלך ע"ה לאחד קריאת כל התהלים לברכה ישועה והצלחה

ישיבת המקובלים "נוד שולם" מיסודו של מו"ר המקובל האלוף ר' מרדכי-שהעני זצ"ל רח"ו שילה 6 ת.ד. 1884 מיקוד 9101702 ירושלים

טל: 02-624-9000

02-644-33-00

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לשבוע בלבד)

חג השבועות

ספר מדרשים על חג שבועות של מו"ר הרב בניה שמואל' שליט"א ע"פ פירסד התורה השווה לכל נפש בתוספת מגילת רות עם פירושים

רחובות הנח - תיקון ליל שבועות

ע"פ כוונת הרש"ש
רכיכה קשה גודל 16.5"24.5" מהדורה תשע"ז